

I morse när ni gick upp så tror jag ni gjorde fyra ganska enkla vardagliga handlingar allihopå. Den första var att ni faktiskt vaknade, ni slog upp ögonen. Den andra var att ni sträckte lite på er, kände att kroppen var med er. Vi är ju olika en del är ju smidiga och andra är stela och känner värk. Men de flesta av oss tror jag ändå känner efter lite så att kroppen är med en dag till. En tredje grej som nog de flesta av er gjorde var att tvätta er. Någon kanske bara gnugga lite kallt vatten i ögonen, medans andra tog en lång skön dusch. Och det fjärde som jag hoppas att alla gjorde imorse innan ni tog er till kyrkan var att klä på er. Vi knallar oftast inte ut nakna, vi tar på oss kläderna. Glömmer man det kan det bli som när jag var 10 år och skulle till badhuset i Lidköping med scouterna i kyrkan. Jag var snabb in i duschen innan, och först att knalla ut till bassängerna. Jag gick förbi hela barnbassängen och ut till simbassängen och hoppbassängen där dykklubben höll på och övade dyk. Och det är först när jag kommer dit och ser att alla i dykklubben tittar på mig och skrattar och pekar som jag upptäcker att jag glömde ta på mig badbyxorna. Mardröm när man är 10 år, naken i badhuset. Jag sprang in i omklädningsrummet, grät och tog på mig och cykla hem igen.

Idag handlar det om dopet. Många av er är döpta i Fadern och Sonens och Den Helige Andes namn. En del kanske när ni var bäbisar och er mamma och pappa bestämde det, av tro eller

som det ofta har varit i Sverige av släkttradition. En del är som jag döpta när ni i tonåren hittade en egen Jesustro, och en del som vuxna när ni hittat er Jesustro. Och även om dopet var utifrån min egen längtan och egen vilja, så är det ju iste så säkert att dopet är något jag går omkring och tänker på så ofta direkt. Men denna söndag vill dra fram allt det vackra och allt det fantastiska i dopet och påminna oss om att detta är något som vi kan få leva i och med varje dag. Och utifrån de här fyra enkla praktiska handlingarna som de flesta av oss gör varje morgon ska jag försöka ge er fyra bilder som du kan ha med dig själv och tänka på. Jag är inte någon lysande förebild på detta själv, eftersom morgnarna hemma hos oss ofta är halvt kaotiska, men jag skulle vilja ha det i tanken och lära mig att varje morgon minnas mitt dop och kliva in i betydelsen av det.

Rom 6:3-5; Kol 2:12 I dopet dör vi och uppstår tillsammans med Kristus

Igår kväll somnade du, en del hade kanske svårt att somna, men alla av oss somnade till slut skulle jag tro. Och idag slog du upp ögonen igen. Parallellen är kanske inte solklar, men ändå. Den gamla dagen är förbi, du får sluta dina ögon och idag stå upp till en ny dag med nya möjligheter. I dopet får vi kliva in i kärnan av den kristna berättelsen, in i det innersta. Vi får begrava det gamla och står upp till en ny tillvaro, så lik,

men ändå så olik. På ett sätt är allt som innan, och på ett sätt så är allting nytt. I troendedopet, som vi praktiserar i Korskyrkan, så blir det visuellt synligt, när den som förrättar dopet sänker ner den som döps helt under vattnet, och sen för personen upp igen. Och egentligen så är ju varje morgon ett nytt tillfälle att få stå upp med Jesus. När jag och Emma gifte oss så fick vi det klassiska rådet att inte låta solen gå ner över vår vrede. Alltså att söka försoning innan vi somnade om vi haft någon konflikt eller sårat varandra. Och egentligen kanske det kan vara en god tanke i vår relation med Gud också. Att innan vi somnar få lägga vår dag och våra liv i Guds nåd och förlåtande famn, och sen stå upp till en ny dag, försonad och fri!

1 Kor 12:13 I en och samma Ande, döpt till att höra till en och samma kropp

Jag har för korta muskler i benen framför allt har en sjukgymnast sagt till mig en gång, så därför behöver jag stretcha mycket, speciellt på morgonen när jag sovit och är lite stel. Jag vet inte om det stämmer och jag är så klart ganska usel på att stretcha, men jag försöker . I alla fall om jag tar en dusch på morgonen. Du har dina krämpor. Men jag tror ändå att de flesta av oss sträcker lite på oss på morgonen, känner att kroppen liksom är med. Tänk om vi kunde låta den där lilla

handlingen få bli en påminnelse för oss om det stora i ett vara döpt in i någonting. In i Kristi kropp. En del av oss vaknar och känner att vi inte riktigt är behövda, men kom ihåg att i Krsiti kropp behövs alla, alla delar är viktiga. Så när du vaknar och sträcker på dig kan du komma ihåg att du är viktig, du är behövd, Gud vill använda just dig idag. En del av oss kan vakna och känna oss ensamma, kom ihåg att du äraldrig ensam, du hör samman med så otroligt många andra människor i kroppen.

Apg 22:16 I dopet sänks du ned i vatten – du blir ren.

När du tvättar dig på morgonen, när vattnet strilar ner ur duschmunstycket, eller om det bara är så att du gnuggar lite vatten i ögonen, så minns att i dopet så är du tvättad ren. Den dagen du döptes så blev du tvättad ren. En gång för alla och samtidigt så får du återkomma till det vattnet gång på gång eftersom vi lever i en förorenad värld. Så låt tackbönen ljuda inom dig när du står där vid handfatet på morgonen eller i duschen, tack att jag får bli ren i dig precis som jag tvättar mig ren i vatten nu. Det är ju detta som är så otroligt vackert i kristen tro, vi behöver inte bära på smutsen i livet. Ofta traditionellt i vår baptistiska tradition så har man haft en vit dopdräkt på sig när man döpts, nu har många kanske sina

vanliga kläder istället, men det finns en fin symbolik i just det vita, det rena, tvättad vit som snö.

Gal 3:26-29 Genom dopet får vi finnas med våra liv i Jesus precis som kläderna vi har på kroppen.

I dopet blir du förenad med Kristus. Så tajt! Ikläd dig Kristus, vi gjorde det i dopet, men vi kan ju också få tänka att vi gör det varje morgon. Välkommen Kristus att vara med i hela mitt liv i dag. Tack att jag får leva mitt liv i dig, förenad med dig Kristus. Vi pratade i vår hemgrupp i torsdags om Jesus är innanför eller utanför våra vanliga kläder. Är Jesus det första vi tar på oss, som finns närmast oss, men som vi sen försöker dölja med våra vanliga kläder, vill vi att folk ska se att vi är iklädda Kristus verkligen? Eller är det så att vi tar Jesus ytterst som ett skal mer som inte får komma ändå in i våra hjärtan, in i kärnan av våra liv? Eller är det så att Jesus vill vara både innanför och utanför våra kläder? Mmm, kanske det.

När du vaknar, dö och uppstå med Jesus

När du sträcker på dig, du är en viktig del av Kristi kropp

När du tvättar dig, Jesus gör dig ren återigen

När du klär på dig, du får ikläda dig Kristus för en ny dag.

Också kommer vi till denna söndagens evangelietext.

Joh 1:29-34 Mitt i sammanhanget när Johannes Döparen bland annat står och talar till sina lärjungar. Jesus är den som döper med Helig Ande.

Ordet för döpa i Bibeln, baptisimo på grekiska, betyder att bli nedsänkt i något, omsluten av något. Det är ju det som också blir så visuellt tydligt i troendedopet när man sänks ner så man faktiskt är helt omsluten av vatten. Också säger Johannes om Jesus att han är den som ska döpa er med Helig Ande. Med Gud i rörelse som jag predikade om för två veckor sedan på pingst. Hjälparen som kommer som eld, som vind, som strömmande vatten, som vill brinna i oss, blåsa liv in i våra liv och vår tro och vara en källa av levande vatten mitt i vår vardag. Jesus vill omsluta dig, döpa dig i Helig Ande. Ibland kan vi uppleva det stort, fantastiskt, underbart, överväldigande, ibland så känner vi inget särskilt. Men varje dag vill Gud återigen döpa dig, omsluta dig totalt med sin kraft och med sin kärlek och sitt liv, med sin Ande. Så varje morgon när du uppstått med Kristus, insett att du är en ovärderlig del av Kristi kropp, tackat för att du är ren och iklätt dig Kristus för en ny dag, så kan du få be: Kom Helige Ande, omslut mig idag. Amen!